

Sygn. akt: I C 772/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska
Protokolant:	sekretarka Paulina Warchoł

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2021 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. we W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) S.A. we W. kwotę 3.659,81 zł (trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt dziewięć złotych 81/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

-492,00 zł od dnia 3.10.2020 r. do dnia zapłaty,

-3.167,81 zł od dnia 8.02.2020 r. do dnia zapłaty.

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.584,39 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anna Kurzynowska - Drzażdżewska

Sygn. akt I C 772/20

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. we W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 3.659,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 492,00 zł od dnia 3.10.2020 r. do dnia zapłaty, zaś od kwoty 3.167,81 zł od dnia 8.02.2020 r. do dnia zapłaty, a także kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem treści art. 98 § 1¹ k.p.c. W uzasadnieniu podał, że w dniu 20.01.2020 r. doszło do zdarzenia ubezpieczeniowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki O. (...), nr rej. (...), stanowiący własność A. i A. D. (1), sprawca wypadku miał zaś zawartą polisę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ze stroną pozwaną. Pozwany w trakcie postępowania likwidacyjnego zakwalifikował przedmiotową szkodę jako częściową oraz przyznał i wypłacił na rzecz poszkodowanego odszkodowanie w kwocie 1.561,12 zł. Zdaniem powoda zaproponowana przez pozwanego kwota odszkodowania jest rażąco zaniżona, bowiem niezależny rzeczoznawca koszt naprawy pojazdu w celu przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia określił na kwotę 4.728,93 zł, a zatem na kwotę odbiegającą od ustalonej przez pozwanego ubezpieczyciela. Wskazał, że kwota dotychczas wypłacona

poszkodowanemu nie odzwierciedla w pełni rzeczywistych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia z dnia 20.01.2020 r., w wyniku zaś umowy przelewu powodowa spółka nabyła od poszkodowanego całość praw do odszkodowania z tytułu przedmiotowej szkody w pojeździe.

(...) S.A. w W. przyznał udzielenie pokrycia ubezpieczeniowego sprawcy szkody w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, wskazał jednak, że powództwo winno podlegać oddaleniu, albowiem wypłacona dotychczas kwota odszkodowania zapewnia możliwość przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody, poszkodowani zaś nie udokumentowali poniesienia kosztów naprawy, a w szczególności tego, że koszty te przewyższyły wypłaconą przez pozwanego kwotę odszkodowania. Podniósł, że poszkodowanym zastrzeżono, iż brak podjęcia naprawy w warsztacie innym, niż wskazany przez pozwanego skutkować będzie ustaleniem kosztów naprawy tylko do kwoty kosztów naprawy w warsztacie sieci naprawczej pozwanego. Argumentował, że ubezpieczyciel obowiązany jest do pokrycia jedynie realnych kosztów naprawy i że wydatek związany ze sporządzoną kalkulacją naprawy pojazdu poszkodowanych nie ma związku ze szkodą i nie służy jej naprawieniu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20.01.2020 r. doszło do zdarzenia komunikacyjnego, w którym uszkodzeniu uległ samochód marki O. (...), nr rej. (...) należący do A. i A. D. (1).

(okoliczności bezsporne)

Sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartą z pozwanym (...) S.A. w W.. Poszkodowany A. D. (2) zgłosił szkodę pozwanemu towarzystwu ubezpieczeń. W toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel, uznając swoją odpowiedzialność co do zasady decyzją z dnia 7.02.2020 r. zakwalifikował szkodę w pojeździe poszkodowanego jako częściową oraz przyznał i wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 1.561,12 zł.

(dowód: decyzja pozwanego z dnia 7.02.2020 r. – k. 14)

Pojazd marki O. (...), nr rej. (...) nie został naprawiony. W uszkodzonym stanie pojazd poszkodowanego nadaje się do jazdy.

(dowód: zeznania świadka A. D. (2) – k. 60-60v)

W dniu 20.08.2020 r. poszkodowany A. D. (2) zawarł umowę cesji wierzytelności z D. W.. Na podstawie umowy bezpośrednio poszkodowany przelał na rzecz w/w wierzytelność o naprawienie szkody, jaką posiadał wobec pozwanego z tytułu szkody wyrządzonej w samochodzie O. (...), nr rej. (...) na skutek kolizji z dnia 20.01.2020 r. Następnie D. W. umową z dnia 9.09.2020 r. przelał wierzytelność o naprawienie szkody na rzecz K. D., zaś K. D. umową z dnia 9.09.2020 r. przelał w/w wierzytelność na rzecz (...) S.A. z siedzibą we W..

(dowód: umowy cesji wierzytelności – k. 17-18, 22, 25)

Powód, nie zgadzając się z wysokością wypłaconego poszkodowanemu odszkodowania, uznając wypłacone odszkodowanie za zaniżone, zlecił niezależnemu rzeczoznawcy techniki motoryzacyjnej sporządzenie kalkulacji naprawy pojazdu. Zgodnie ze sporządzoną kalkulacją koszt naprawy pojazdu w celu przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia wynosi 4.728,93 zł. Koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji wyniósł 492,00 zł.

(dowód: kosztorys rzeczoznawcy wykonany na zlecenie powoda- k. 28-33,

faktura VAT nr (...) – k. 34)

Powód powołując się na powyższą wycenę wezwał ubezpieczyciela do pełnej kompensacji doznanej szkody. Pozwany po ponownej analizie akt szkody odmówił dalszego odszkodowania.

(dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 15-16)

Wartość technologicznej naprawy pojazdu uszkodzonego wynosi 4.800,94 zł (przy uwzględnieniu 105 zł za roboczogodzinę dla prac blacharsko-lakierniczych oraz 115 zł za roboczogodzinę dla prac blacharsko-mechanicznych) i przewyższa wartość wskazaną w kalkulacji powoda, w związku z czym koszt naprawy uszkodzeń samochodu marki O. (...), nr rej. (...) w związku ze zdarzeniem z dnia 20.01.2020 r. wynosi 4.728,93 zł. Do naprawy samochodu uszkodzonego niezbędne jest użycie części oryginalnych O. Użycie do naprawy innych części (wariant ekonomiczny) nie pozwala na restytucję pojazdu do stanu sprzed szkody, obniża ewidentnie jego wartość rynkową i negatywnie wpływa na bezpieczeństwo.

(dowód: opinia biegłego sądowego M. P. – k. 65-86)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest ustalony wyżej stan faktyczny w zakresie okoliczności zdarzenia z dnia 20.01.2020 r. oraz poniesionych w jego wyniku szkód w pojeździe, należącym do uszkodzonego. Bezspornym był także fakt obowiązującej w dniu zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz przebieg postępowania likwidacyjnego, przeprowadzonego przez pozwanego po dokonaniu przez uszkodzonego zgłoszeniu. W szczególności w tym kontekście bezsporną pozostała kwota 1.561,12 zł, wypłacona uszkodzonemu tytułem odszkodowania. Bezspornym była wreszcie legitymacja powoda do wystąpienia z przedmiotowym powództwem, a wynikająca z w/w umów cesji wierzytelności, a także sporządzenie prywatnej opinii przez rzeczoznawcę na zlecenie powoda. Powyższe wynika tak z niekwestionowanych przez strony dokumentów, jak i twierdzeń samych stron i zeznań świadka A. D. (2).

Kwestią sporną w niniejszej sprawie okazała się być wysokość należnego powodowi odszkodowania. Twierdzenia bowiem stron w tym zakresie wzajemnie się wykluczały. O ile bowiem pozwany nie kwestionował zasady swej odpowiedzialności z tytułu zaistniałej dnia 20.01.2020 r. szkody w pojeździe, czego dowodem była zresztą zapłata na rzecz uszkodzonego kwoty 1.561,12 zł z tego tytułu, o tyle nie zgodził się z wysokością odszkodowania, dochodzonego przez powoda ponad wypłaconą kwotę.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. W myśl natomiast dyspozycji art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody winno nastąpić, według wyboru uszkodzonego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo pociągałoby za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie uszkodzonego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Przechodząc do zdiagnozowanej wyżej kwestii spornej, dotyczącej wysokości należnego odszkodowania z tytułu szkody w spornym pojeździe Sąd dostrzegł przede wszystkim treść opinii biegłego sądowego M. P., która to opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a zatem zyskała, jak się zdaje, pełną aprobatę tychże stron. Przede wszystkim jednak stanowisko biegłego cechuje się wysokim poziomem profesjonalizmu i wiedzy oraz logiką. Szerzej zresztą będzie to dostrzeżone poniżej. Jednocześnie Sąd dostrzegł, że żadna ze stron nie podniosła jakiegokolwiek zarzutu związanego z tym, że w pojeździe uszkodzonych doszło do szkody częściowej.

Sąd, w oparciu o wnioski wywiedzione przez biegłego sądowego dostrzegł, że koszt technologicznej naprawy uszkodzeń pojazdu marki O. (...), nr rej. (...) koniecznych do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody wedle stawek obowiązujących na rynku lokalnym został ustalony na kwotę 4.800,94 zł. Biegły sądowy wskazał przy tym, że oszacowana przez biegłego wartość technologicznej naprawy pojazdu przewyższa wartość wskazaną w kalkulacji powoda, w związku z czym uznał on, że koszt naprawy uszkodzeń w/w pojazdu w związku ze zdarzeniem z dnia 20.01.2020 r. wynosi w rozpatrywanym przypadku 4.728,93 zł. Jednocześnie biegły sądowy zaakcentował, że pojazd

poszkodowanego nie może być naprawiony przy użyciu części alternatywnych, albowiem naprawa z zastosowaniem takich części nie przywraca pojazdu do stanu sprzed szkody. Do naprawy samochodu uszkodowanego niezbędne jest użycie części oryginalnych O. Użycie do naprawy innych części (wariant ekonomiczny) nie pozwala na restytucję pojazdu do stanu sprzed szkody, obniża ewidentnie jego wartość rynkową i negatywnie wpływa na bezpieczeństwo. Wskazać należy przy tym, że opinia sporządzona w niniejszej sprawie jest – w ocenie Sądu – wnikliwa i wyczerpująca, logiczna i spójna, a wnioski w niej zawarte prawidłowo uzasadnione. Biegły w sposób wyczerpujący i przekonujący wskazał dlaczego wydał opinię powyższej treści, zatem Sąd nie widział jakichkolwiek podstaw do podważenia wyprowadzonych przez biegłego wniosków. Sąd wobec powyższego uznał wspomnianą opinię biegłego za fachową, rzetelną i obiektywną, mogącą stanowić opokę dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Reasumując powyższe stwierdzić należy, że niewątpliwie doszło do zaniżenia odszkodowania przez pozwanego z tytułu szkody w pojeździe O. (...), nr rej. (...) z dnia 20.01.2020 r.

Biorąc pod uwagę ustalony przez biegłego sądowego koszt naprawy pojazdu uszkodowanego na kwotę 4.728,93 zł oraz dotychczas wypłacone odszkodowanie w kwocie 1.561,12 zł, a przy tym żądanie pozwu, Sąd uwzględnił roszczenie o odszkodowanie w całości. Uwzględnieniu podlegało również roszczenie o zwrot kosztów sporządzenia ekspertyzy na zlecenie poszkodowanych, tj. o zapłatę kwoty 492,00 zł. Wysokość tej kwoty wynika z faktury VAT dołączonej do akt sprawy. Sąd uznał w tym kontekście, że wykonanie takiej ekspertyzy było uzasadnione, albowiem powód nie mógł w inny sposób udokumentować pozwanemu zasadności i wysokości zgłoszonych roszczeń. Kwota ta mieści się zatem w ramach adekwatnego związku przyczynowego ze szkodą (tak też Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 18.05.2004 r. III CZP 24/04, publ. OSNC 2004/7-8/117). Jednocześnie wskazać należy, że to na pozwanym ciążył obowiązek ustalenia wysokości odszkodowania we właściwej kwocie, gdyż to pozwany, jako profesjonalista podejmuje postępowanie dotyczące ustalenia stanu faktycznego spornego zdarzenia, zasadności zgłoszonych roszczeń i wysokości świadczenia. Wobec niewywiązania się przez pozwanego z tego obowiązku powód musiał skorzystać z opinii niezależnego rzeczoznawcy. Opinia prywatna posiada walor dowodowy jako dokument prywatny i w tym charakterze mogła zostać zaliczona w poczet materiału postępowania, a wskutek tego mieć znaczenie dla oceny innych dowodów zaferowanych w sprawie. Wobec tego, że treść tej opinii była kwestionowana, ustalenie okoliczności sprawy wymagało wiadomości specjalnych, konieczne więc było przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego (por. m.in. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.11.2010 r., I CSK 57/10, Lex nr 688661). W szczególności dopiero opinia biegłego pozwoliła na stwierdzenie, że pozwany w toku postępowania likwidacyjnego zaniżył wysokość wypłaconego powodowi odszkodowania. Czyni to zarzuty w kontekście w/w wyceny i jej mocy dowodowej całkowicie bezprzedmiotowymi na gruncie rozpoznawanej sprawy.

W kontekście zarzutów pozwanego ubezpieczyciela co do obowiązku udokumentowania poniesionych rzeczywistych kosztów naprawy i obowiązku naprawienia tegoż pojazdu, dostrzec należy, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 27.06.1988 r. sygn. akt I CR 151/88) roszczenie o świadczenia należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej (OC) z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana, wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia. Naprawa pojazdu przed uzyskaniem świadczeń z ubezpieczenia i jej faktyczny zakres nie ma zasadniczego wpływu na powyższy sposób ustalenia ich wysokości. Wobec powyższego należy stwierdzić, iż szkodą poniesioną przez poszkodowanego jest sam fakt pogorszenia stanu należącego do niego pojazdu, a wysokość szkody uzależniona jest jedynie od ekonomicznie uzasadnionych kosztów jego naprawy bez względu na to, czy naprawa ta w ogóle nastąpiła lub ma nastąpić. W przypadku wystąpienia szkody częściowej zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do pokrycia kosztów dokonanej naprawy, niezależnie od tego czy naprawa została dokonana (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515) oraz czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza tą rzecz naprawić (wyrok SN z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410). Jednocześnie podkreślić należy, że z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, iż poszkodowany ma prawo dokonania wyboru warsztatu, któremu zleci naprawę samochodu, o ile koszty naprawy wyliczone przez ten warsztat będą konieczne i ekonomicznie uzasadnione, a stosowane stawki robocizny będą mieścić się w granicach stawek

stosowanych na lokalnym rynku. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 13.06.2003 r., sygn. akt III CZP 32/03 podkreślił, iż poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Warsztaty te mogą posługiwać się różnymi cenami w zakresie tych samych lub podobnych prac naprawczych. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że nawet gdyby poszkodowany miał obowiązek naprawić uszkodzony pojazd, to niewątpliwie nie był obowiązany naprawiać pojazdu w warsztacie naprawczym współpracującym z pozwanym w ramach sieci naprawczej pozwanego. Naprawienie pojazdu samodzielnie nie tylko bowiem nie skutkowałoby bezzasadnym zwiększeniem rozmiarów szkody, ale przy tym także stanowiłoby najbardziej ekonomiczne rozwiązanie, mieszczące się w definicji normalnych następstw szkody. To wszystko, w ocenie Sądu, czyni wspomniane zarzuty pozwanego całkowicie bezzasadnymi.

Biorąc pod uwagę ustalony przez biegłego sądowego koszt naprawy pojazdu poszkodowanych na kwotę 4.728,93 oraz dotychczas wypłacone odszkodowanie w kwocie 1.561,12 zł, a przy tym również uzasadnione koszty sporządzenia prywatnej opinii rzeczoznawcy w kwocie 492,00 zł, Sąd uwzględnił roszczenie powoda w całości. W związku z powyższym Sąd orzekł po myśli powołanych przepisów jak w pkt I sentencji. O odsetkach od dochodzonej kwoty odszkodowania Sąd orzekł po myśli art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, tj. od dnia następującego po dniu wydania decyzji pozwanego dot. wypłaty odszkodowania (od dnia 8.02.2020 r.). O odsetkach od kwoty 492 zł Sąd orzekł na podstawie art. 14 ust. 2 w/w ustawy, przyjmując za datę wymagalności dzień po upływie 14 dni od dnia wezwania pozwanego do zapłaty tej kwoty (od dnia 3.10.2020 r.)

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, tj. o treść art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych i celowych kosztów procesu poniesionych przez powoda należało zaliczyć opłatę sądową od pozwu w kwocie 200,00 zł, koszty zastępstwa procesowego profesjonalnego pełnomocnika 900,00 zł, poniesioną opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, a także kwotę 1.467,39 zł tytułem wydatków związanych ze sporządzoną w sprawie opinią biegłego sądowego. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt II sentencji.